

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ИНФОРМАЦИЯ, СТОПАНСТВО И ПОЛИТИКА. — Редакторъ: **Д-ръ Стойно Поповъ**.
 ИЗДАНИЕ: СРЕДА И СЪБОТА. — Публикации: 2 лева квадратенъ сантиметъръ. — Приставски 1 левъ на дума. — Абонаментъ: 80 лева годишно.
 ИЗДАНИЕ И СОБСТВЕНОСТЪ НА КНИГОИЗДАТЕЛСТВО „СПАСЪ ПОПОВЪ“. — Телефонъ 164.

НАРОДЪТЪ И УПРАВЛЕНИЕТО.

ценната заява въ декла-
 ата на новото правител-
 е наша преценка, е, че
 епроучи възможноститѣ и
 отготеи условията за при-
 чане народа къмъ
 тие въ управле-
 то на страната.

щото, наистина, днесъ ни-
 народъ не бива да бжде
 нанъ далечъ отъ управле-
 , а най-малко единъ на-
 като нашия, у когото са-
 правление въ широкия
 въ на тази дума е тради-
 осветена отъ идеитѣ и
 тѣ на възраждането. На-
 о на самодържавие и
 рация въ всичкитѣ тѣхни
 и форми е не само отъ
 времето си, но и про-
 ечи на културното раз-
 и духовния строежъ на
 митѣ народи и цѣлото
 нство. Участието на на-
 въ управлението е тол-
 повече наложително, кол-
 по-интензивенъ е обще-
 ния животъ и колкото по-
 се ниятъ събитията.
 ано бурно и неспокойно
 оня, който умѣе да во-
 направи народа, що
 направилъ на държавно-
 ормилъ, по-лесно може да

рави съ трудноститѣ на
 жението и по-изкусно мо-
 проведе държавния ко-
 между Сцила и Харидба,
 ако управлението
 самодържавно. Голѣма-
 на ни даде прекрасенъ
 о рически урокъ
 ова направление: тъкмо
 Русия и монархически-
 рмания, Австроунгария и
 я разбиха корабитѣ си
 одводнитѣ скали на упра-
 нето, въ което участието
 народитѣ не бѣ пълно,
 и затвърдено. Незави-
 отъ всички други небла-
 ятни причини, които
 голѣмата война преди-
 аха катастрофата на горе-
 витѣ държави, и тѣхно-
 правление, въ което авто-
 ничното начало преоблада-
 допринесе твърде мно-
 неуспѣхитѣ имъ.

Нека проявимъ повече грижи за нашето село.

споримъ фактъ е, че 85
 отъ нашето население
 ско. Макарь и да е го-
 болшинство отъ българ-
 народъ, на него до скоро
 еше съ престъпно не-
 и то тънѣше въ не-
 ство, израждаше се отъ
 сти и мизерия.
 йдоха войнитѣ и събити-
 едѣ тѣхъ. Започна се то-
 въ нашата общественостъ
 лутане — търсене на из-
 нѣ път отъ този **ома-**
канъ кръжъ. И трѣбва-
 се обърне взорътъ на
 общественици и дър-
 ици къмъ изоставеното,
 авено българско село.
 и самитѣ стопани — и тѣ
 да се отнасятъ по сери-
 къмъ своитѣ и тѣзи на
 щата си работи. Защото,
 по бойнитѣ полета — въ
 ия, Ромъния и др. видѣ-
 турнитѣ постижения на
 тѣ съседи и съюзнитѣ.

Най-добро управление е
 онова, въ което народътъ взе-
 ма участие, представляванъ отъ
 своитѣ най-издигнати, най-
 просвѣтени, най-смѣли и най-
 самоотвержени синове и дѣ-
 щери, за които това управле-
 ние е свещенъ дългъ, а не
 привилегия и сръдство за
 осществяване на котерийни
 замисли и задоволяване на
 лични домогвания или интере-
 си. Съ други думи, народното
 управление е несъвмѣстимо
 съ похватитѣ на автократията,
 у която личнитѣ връзки и по-
 знанства съ диктатора, а не
 способноститѣ и достоинствата
 на народнитѣ синове и дѣще-
 ри сж мѣрдовани. Затова, ко-
 гато се говори за народно
 управление, т. е. управление,
 въ което участвува народа, не
 трѣбва да се забравя, че то
 е несъвмѣстимо съ практику-
 вания тѣхъ често у насъ шуре-
 йобаджанакитѣ. Нищо не
 струватъ хубавитѣ приказки
 за участие на народа въ управ-
 лението, ако тѣса участие
 означава не свято служене на
 дълга и готовностъ за жертви,
 а задоволяване на отдѣлни ко-
 терии и курдисване на шуре-
 йо-баджанакитѣ апарати.

По нашата преценка, уча-
 стие на народа въ управле-
 нието означава, преди всичко,
 съдействие и безпристрастенъ
 контролъ на държавнитѣ ор-
 гани и назначаването имъ не
 по прилательство, роднинство и
 хатьръ, а по подборъ, способ-
 ностъ и достоинство.

Здравината на държавната
 машина изисква, щото всички
 народни слоеве да служатъ за
 нейна опора — т. е. да уча-
 стуватъ въ управлението; не
 по-малко необходима за тази
 здравина е и годността на вси-
 чки винтове и части, безъ ко-
 ито машината не може да се
 движи.

Управлението на народа е
 управление на най-годнитѣ,
 най-способнитѣ и най-самоот-
 верженитѣ негови синове и
 дѣщери.

НОВИЯТЪ КАБИНЕТЪ.

На 23 того въ София е станала смѣна на
 кабинета, председателствуванъ отъ г. А. Тошевъ.
 Съставенъ е новъ кабинетъ подъ председател-
 ството на досегашния министъръ на външнитѣ
 работи г. Г. Кьосевановъ.

Въ кабинета влизатъ:
 г. **Георги Сапевъ**, запасенъ генералъ,
 министъръ на вътрешнитѣ работи и народното
 здраве. Преди нѣколко години той бѣше нача-
 лникъ на Шуменския гарнизонъ;
 г. **Михаилъ Нововъ**, запасенъ генералъ,
 министъръ на народната просвѣта;
 г. **Кирилъ Гуневъ**, м-ръ на финанситѣ;
 г. **Димитъръ Пешевъ**, министъръ на
 правосъдието;
 г. генералъ майоръ **Христо Луковъ**, ми-
 нистъръ на войната;
 г. **Димитъръ Вѣлевъ**, министъръ на
 търговията, промишлеността и труда;
 г. проф. **Димитъръ Атанасовъ**, минис-
 търъ на земледѣлието и държавнитѣ имоти;
 г. инженеръ **Спасъ Ганевъ**, министъръ
 на обществ. сгради, лѣтищата и благоустрой-
 ството;
 г. инженеръ **Константинъ Стояновъ**,
 министъръ на желѣзницитѣ, пошитѣ и телегра-

Къмъ обединение на музик. сили на гр. Шуменъ.

На 3 т. м. въ Военния клубъ
 се състояло събрание на всич-
 ки музик. дейци въ гр. Шу-
 менъ, начело съ новия ни ка-
 пелъ-майсторъ г-нъ Д. Димовъ.

На това събрание се взело
 решение за образуването на
 общограждански оркестъръ и
 избрали 3-ма души — г. г.
 Хлѣбаровъ, Геровъ и Д. Ди-
 мовъ, които да се грижатъ по-
 нататъкъ за организиране си-
 литъ за тоя оркестъръ.

Ето една отлична инициати-
 ва, която трѣбва да се под-
 крепи безрезервно отъ всички,
 които милѣтъ за музикалната
 култура на града, защото как-
 во бѣше до сега положението?
 Разединение, сепаратизмъ,
 ежби, несъгласия, д р е б н а в и
 лични, егоистични интереси,
 амбиции и пр. и пр. Време е
 да се замислимъ. Време е да
 дадемъ доказателство за зрѣ-
 лостъ, за сплотеностъ, за взаи-
 момоощъ и взаимоподпома-
 гане, за сговоръ, разбирател-
 ство и отстъпчивост!

Нека се оставимъ отъ тая си-
 черта — общобългарска —
 несъгласието!

Надъ входнитѣ врати на на-
 родн. ни събрание пише: „Съ-
 единението прави силата!“ А
 народа има подумки, като тая
 „Сговорна дружина планина
 събаря“ и пр. Ние съ голѣма

радостъ прочетохме писаното
 въ „Шуменски гласъ“ за тура
 не началото на общограждан-
 ски оркестъръ, а това е вече
 едно начало за едно обедине-
 ние на муз. сили! . . .

Дано новия ни капелъ-май-
 сторъ г-нъ Димовъ намѣри
 достатъчно сили въ себе си,
 подпомогнатъ и отъ мѣстнитѣ
 музик. дейци, и се започне ра-
 бота и за сплотяване, обеди-
 нение на толкова много муз-
 икални сили въ града ни. Да-
 но! . . .

Престъпление е да продъл-
 жава досегашното положение,
 за да нѣма нужда да казваме
 още нѣща, които ни много ло-
 шо излагатъ! . . .

Ние поздравяваме искрено
 инициаторитѣ и имъ пожела-
 ваме успѣхъ въ започнатото
 високо-благородно дѣло. Нека
 сжщитѣ знаятъ, че следъ тѣхъ
 стоятъ всички честно мислящи
 интелегентни шуменски граж-
 дани, и че сжщитѣ инициато-
 ри ще иматъ материалната имъ
 и морална подкрепа.

Прочие, работете за града
 въ музик. отношение, за да се
 видимъ въ скоро време съ ед-
 но общо музикално дружество
 обединено, сплотено и вдѣхно-
 вено за общо просв. културни
 постижения около своитѣ муз.
 дейци.
 А. Ж. П.

лията на създателитѣ му! За-
 щото, мнозина отъ тѣхъ днесъ сж
 обявени каиновци . . .

И сега пакъ нищетата е на-
 двесила зловещи криле надъ
 тази земя хубава! Изнемогва
 цѣлъ народъ, подъ неумоли-
 митѣ удари на тежка стопан-
 ско-икономическа криза.

Бедствува най-вече нашето
 село, изнемогва нашиятъ тру-
 долюбивъ и неуморенъ тру-
 женикъ — селянка; търси той
 изходъ отъ това тежко, безиз-
 ходно положение, и отправя
 взоръ, за да види **лжчъ отъ**
надежда!

— Ние, неговитѣ достойни
 синове, ще го изоставимъ ли?
 Ще забравимъ ли този, кой-
 то съ кръвта си нѣкога оро-
 сиваше браннитѣ полета, за да
 брани границитѣ на нашето
 отечество! И въ полето на мир-
 ниятъ трудъ наравно съ сво-
 ятъ събратъ — градскиятъ ра-
 ботникъ, създаваше материал-
 ната мощъ и благополучието
 на страната ни.

Е, тогава, следва ли да го

пренебрегнемъ въ този сиюбли-
 менъ моментъ?

Не! Като интелигенция ние
 имаме единъ голѣмъ дългъ
 къмъ нашиятъ производителъ-
 стопанинъ. И въ този върхо-
 вень моментъ трѣбва да го
 изпълнимъ достойно, като
 проявимъ повече грижи за
 нашето село.

Нека се проявимъ като истински
 народници! Да слѣземъ
 тамъ сръдъ отрудениятъ на-
 родъ въ низинитѣ, да му вдѣх-
 немъ повече вѣра въ бждеще-
 то и куражъ за преуспѣване.
 За колебание мѣсто нѣма!

Българската земледѣлческа
 кооперация е на своя постъ и
 зове за спасението на българ-
 ското село отъ финансовъ
 крахъ и пълна погибелъ!

Ще има ли истински родо-
 любци въ България да я чу-
 ятъ и да се притекатъ въ по-
 мощъ на този изтерзанъ на-
 родъ? . . .

(Изъ в „Изгрѣвъ“ Н. Загора)

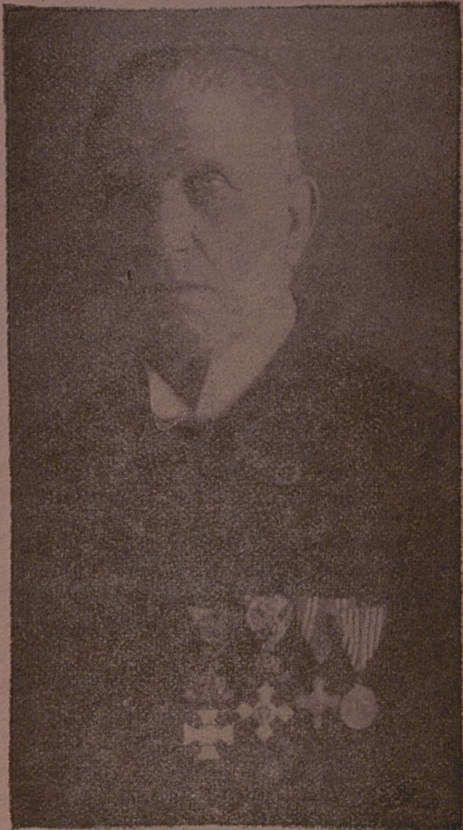
† Антонъ Байчевъ

не е вече между живитѣ!

На 25 ноември 1935 г. въ 11 часа се е починалъ въ
 Варна всеизвестния обще-
 ственикъ и журналистъ

АНТОНЪ БАЙЧЕВЪ

председател на съюза на
 журналиститѣ въ Бълга-
 рия. Покойниятъ е роденъ
 въ гр. Лѣсковецъ презъ
 1863 год. Образованието
 си е получилъ въ гр. Хар-
 ковъ, Русия, кждето е за-
 вършилъ университета. За-
 върналъ се въ България
 презъ 1883 год., той по-
 лучава назначение Вар-
 ненски окръженъ учили-
 щенъ инспекторъ. Следъ
 това е учителствувалъ въ
 мъжкитѣ гимназии въ Ру-
 се, Търново, Сливенъ,
 Ломъ, Битоля и Варна.
 Дълги години бѣше пре-
 подавателъ и въ Морско-
 то училище въ Варна.
 Билъ е народенъ пред-
 ставителъ и секретаръ на
 Народното Събрание въ
 първитѣ години на каби-
 нета Ст. Стамболовъ, по-
 сле общинска съветникъ
 и училищенъ настоятелъ
 въ Варна.

Дългогодишната учителска,
 обществена и журналистическа
 дейностъ на Антонъ Байчевъ
 му спечели голѣма популяр-
 ностъ. Неговиятъ благъ харак-
 теръ, любвеобилно сърдце, об-
 ществена отзывчивостъ, възви-
 шенъ патриотизмъ, прямота
 и всички добри човѣшки ка-
 чества му спечелиха многоброй-
 ни приятели и почитатели. Взе-
 малъ е участие въ Сръбско-
 българската война 1885 годи-
 на като доброволецъ при от-
 браната на Видинъ, за което
 е награденъ съ войнишкия
 кръстъ за храбростъ. Журна-
 листическата му дейностъ на-
 чева отъ училищната скамей-
 ка, като е публикувалъ първа-
 та си статия презъ януарий
 1881 година въ Пловдивския
 вестникъ „Марица“.

Доаенъ на журналиститѣ въ
 България, той е първия жур-

налистъ, награденъ отъ Него-
 во Величество ЦАРЯ, за 50 г.
 журналистическа дейностъ, съ
 ордена „Св. Александъръ“ IV
 степенъ.

Съюзътъ на журналиститѣ
 въ България губи въ лицето
 на покойния Байчевъ своя не-
 прежалимъ почетенъ членъ и
 дългогодишенъ председателъ.

Вѣчна му паметъ и миръ на
 праха му!

Тленнитѣ му останки сж пре-
 несени въ родния му градъ
 Лѣсковецъ, гдето вчера 27 но-
 ември се извърши по-
 гробението му. Покойниятъ е,
 завещалъ една сума и осно-
 валъ фондъ при Приморската.
 Популярна Банка въ Варна, отъ
 лихвитѣ на който ежегодно да
 се дава премия за най-хубаво
 написаната статия въ защита
 на провинциалния печатъ.

Б. Ст.

Вчера вестникътъ ни не
 можѣ да излѣзе поради това,
 че цензурата забрани печата-
 нето на нѣкои статии. Въ сж-
 бота вестникътъ ще излѣзе
 редовно.

ПЛАТЕТЕ СЯ АБОНАМЕНТА „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ.

Областна Земеделско-Стопанска Дирекция — гр. Шуменъ.

Обявление № 7144.

Гр. Шуменъ, 27. XI. 1935 год.

Шуменската Областна Земеделско-Стопанска Дирекция
 обявява на интересующитѣ се, че **дири да наеме при-
 годно помѣщение** за нуждитѣ на Областната земедел-
 ско-стопанска дирекция за срокъ отъ 1 януарий 1936 годи-
 на до 31 декември с. г., което да се състои отъ 10 стаи и
 изба за дърва.

Желаящитѣ да предложатъ услугитѣ си, да подадатъ
 заявление до 15 декември 1935 година.

Отъ Областната Зем. Стоп. Дирекция.

**ХАРТИЕНИ О Т Р Ъ З К И,
 ОСТАТЪЦИ И ДР.
 ЗА ПРЕТОПЯВАНЕ
 КУПУВА**

„СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ.

